

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Theognosto. 209.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Martyrio. 207.

Matt. 18. Cum Dominus id à nobis exposcit, vt ad puerorum similitudinem accedamus, non id à nobis exigit, vt ad infantiam redeamus, quemadmodum ipse, Nicodemi instar, existimas: verùm vt improbitatem abiuremus, sicque nos comparemus, vt puerilis in nobis simplicitas infit. Atque hoc per ea quæ dixit, ostēdit. Nō enim dixit, Nisi paruuli efficiamini: sed, sicut paruuli: nimirum per huiusce particule, sicut, accessionem, rei imitationem declarans.

Ioan. 3.
Quid sit
paruulum
efficit.

Donato. 208.

Ne legitimum imperium inconditis atque incōcinnis moribus barbarum reddas: verùm rebus ipsi consentaneis exornes: mœstis videlicet lenitatem, minoribusque cum maioribus æquabilitatem imperitians. Ac tum præclarum æquitatis & iustitiæ ignem accende, siquidem prælucētis iustitia probi imperij ac præfecturæ igniculus est.

Theognosto. 209.

Si quid materiæ proprium, si quod erroris instrumentum, si quod imposturæ simulacrum intestina socordia nobis iniicit, hoc Dominus ad vitij architectum & effectorem à nobis proiici vult. Contrà, si quod virtutis symbolum, si quod honestatis insigne, si quod vigilantia atque cautionis lucrum, hoc Dei beneficio nobis contigisse existimare ac persuasum habere, debitamque laudem ipsi offerre. Id enim est quod ait, Reddite quæ sunt Cæsaris, Cæsari: & quæ sunt Dei, Deo.

Matt. 22.

Christodoro. 210.

Postremæ temporum necessitatis signa, quæ Dominus ad cognitionem nostram patefecit, vt tibi explanarem, per literas postulasti. Horum igitur vim paucis accipe. Qui in Iudæa sunt, fugiant ad montes:

Matt. 24.

Μαρτυρία. σζ.

Οὐχ ἡλικίας ὑποτροφὴν τιμωρὸς τὰ παῖδια ὁμοίωσιν ὁ κύριος ἀπαυτεῖ, ὅσῳ αὐτὸς νομίζει, ὡς ὁ Νικόδημος, ἀλλὰ τῆς χαρίας τιμωρὸς ὡς παιδιᾷ ἡμῶν ἐνυπάρχει ἀπλοότητα. καὶ τὸ δι' ὧν ἔφησε δεικνυσιν, ὅσα ἐπὶ τῶν, Ἐὰν μὴ γένθητε παῖδια, ἀλλ' ὡς τὰ παῖδια, τῆ τῆ, ὡς, ἁρθεῖσθε, τιμωρὸς ἡμῶν ἐμφανῶν τῆ ἀράγατος.

Δονάτω. ση.

Μὴ τιμωρὸν ἄρῃν τοῖς ἀναρμότοις ἢ θεοῖς ἐκ βαρβάρων, ἀλλὰ τοῖς ἀρεπτοῖς αὐτῆ ἀράγατος χαριστοῦμεν, φρόνιτος μεταδιδούς τοῖς ἀγνομοῖς, καὶ ἰσότητος τοῖς ἡπλοῖς ἁρθεῖσθε μείζους, καὶ τότε λαμῶν ἐξάψεις πύρρον τῆς εὐνομίας. ὑπεκκαυμα γὰρ ὅτι δικαιοσύνη τῆ φωτῆρος τῆς εὐαρχίας.

Θεογνώτω. σθ.

Ἐπὶ τῆς ὑλῆς ἰδιοῦ, εἰ πλάνης ἐφῶδιον, εἰ π ἀπάτης εἰδωλον ἐν ἡμῶν, ἢ εὐνομίας εἰσέφρησε βαθυμία, τὸ τῶν δεικνυσῶν καὶ ποιητῆ τῆς χαρίας ἐπιρρίπτου παρ' ἡμῶν ὁ κύριος βελέται. εἰπὶ δὲ ἀρετῆς σύμβολον, εἰπὶ σμνότητος γνώρισμα, εἰπὶ νήφους καὶ ἀσφαλείας ἐμπόρευμα, τὸ τῶν θεῶν καὶ ἡ γείου καὶ πεπεῖου τυγχάνει δώρημα. καὶ ἀξίαν αὐτῶν ἁρθεῖσθε τιμωρὸς αὐτῶν. τὸ ἐστὶν ὅ φησιν, ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τῶν θεῶν τῶ θεῷ.

Χειροδάρω. σι.

Τῆς τελευταίας τῆς χρόνων ἀνάγκης τὰ σημεῖα, ὅσῳ ὁ κύριος ἁρθεῖσθε εἰδῶν ἡμῶν ἀπεκάλυψεν σαφηνιὰ τῆ νόσοι ἀξιώσας ἀφ' τῆ γράμματος, ταχέως τιμωρὸν τῶν μαθανε δυνάμιν.